

Резюмета на публикациите на доц. д-н Мария Пиргова,

представени за участие в конкурса

1. Резюме на книгата на Мария Пиргова „Проблемни полета в политологията“

С., Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2018, 256 стр.

Монографията представя основни теоретични полета в политологията, разгледани в динамичен и интердисциплинарен план. Основната цел на теоретичния поглед в работата е неговата връзка с практическата политика. Монографията е насочена към промените в познавателните нагласи на професионални политолози и изкушени от политическото граждани. Чрез нея те добиват способности за разбиране, анализ и ориентация в сложните политически процеси на 21 век на ниво човешки взаимоотношения, национални държави и глобални общности с помощта на най-важните понятия, които ги описват.

Монографията е подчинена на единен възглед на автора за характера на властта и политиката. Съгласно този възглед, властта представлява асиметрично отношение на неравенство, което се „задвижва“ от фактори като воля и интерес, проявява се винаги в обществена среда, функционира посредством институции и организации, намира най-завършена форма на своята стабилност в държавата и преживява най-сериозно предизвикателство в процесите на глобализация. Като обект на монографията е избрана политическата реалност, а като неин предмет – основните остродискусионни проблемни полета, които възникват при протичането на така описания процес на осъществяване на властта. Тези проблемни полета са концептуализирани като понятия в рамките на политологията и са изследвани като такива. Това разбиране е последователно аргументирано в отделните глави на монографията с конкретни автори и исторически примери.

В началото е даден отговор на въпросите за обективния характер на властовите отношения и управлението на обществото чрез властта и политическите отношения. Анализирани е ролята на неравенствата и волята във властовите отношения и политическия процес. Разграничени са властовите и силовите полета в социума.

Политическата регулация е представена като една от формите на социална регулация. Тя е обяснена чрез биологичната, преобразуваща и социална същност на човека, която се отразява в неговото самосъзнание. Към формирането на политическата сфера авторът подхожда антропологично и обяснява различията в регулационните механизми в обществото. Политическата регулация исторически се формира и следва развитието на държавните социални форми до епохата на глобалните явления.

Авторът показва политиката като интерес на хората да живеят съвместно, следствие от социалната природа на човека. Функциите на политиката са свързани с икономическата сфера, разделението на труда и необходимостта от договаряне при размяната на блага и дейности. Политиката притежава интегриращи, социализиращи, мобилизиращи функции и играе изключителна роля по опазване на сигурността на хората на нивата на тяхното съществуване.

Разбирането за съвременната демокрация е разгърнато в няколко глави за държавата, институциите и за модерното представителство. Те са последвани от разгърнат анализ на демократичната държава, правовата държава и социалната държава. Като части от теориите за демокрацията присъстват понятията за политическа система, гражданско общество и политическите идеологии.

Особено ударение в монографията е поставено върху глобалните процеси. Авторът последователно прилага политологичния подход към глобалните явления като го сравнява и отличава от други подходи в социалните науки. Това дава възможност за прилагане на политическата логика в професионалните анализи на политическите процеси. Глобалните процеси се подчиняват на политическата власт, а самата тя е подложена на натиска на технологични и социални явления, характерни за глобалната епоха.

Нашата съвременност се характеризира с преходни тенденции в международния ред, чийто фундамент е положен от националните държави. Анализира се вероятността за преход от еднополюсен към многополюсен политически свят. Модерните структури като националната държава и нейните институции се преобразуват постепенно в междудържавни институции или регионални обединения, които са носители на тенденцията да станат центрове на многополюсния свят. Ролята на политическите регулации нараства, а това повишава и цената на политическото знание и мислене.

2. Резюме на статията на Мария Пиргова „Либералният контекст и либералният дисбаланс на политическите идеологии“

Списание „Политика и сигурност“, год. 1, бр. 2/2017, стр. 58-80

Статията е посветена на съвременната дискусия за ролята на идеологията, за левите и десните ориентири в идеологическото многообразие. Модерната демокрация се реализира като плуралистичен механизъм с основни политически субекти политическите партии, които формират политическата власт като мотиватор на политическото действие са идеологиите.

Авторът разглежда идеологията като централен конструкт на масовото съзнание, определящ идентификацията на големи групи в обществото и тяхната мобилизация в името на политически каузи. Анализът се спира на зараждането на идеологиите през XVIII и XIX век, които са в защита на републиката, на гражданина и на свободния икономически субект.

В съвременната наука и особено в политическата практика рядко се подчертава факта, че политическите идеологии имат либерална основа. Либерализмът присъства в основата на модерната национална държава, която се конструира около идеите за юридическата свобода, за защита на човешките права и равенството между хората, за защита на пазарната икономика, за опазване на интересите на малцинствата и други либерални ценности. Политически принцип на класическия либерализъм е силната държава, която чрез институциите осигурява функционирането на либералните ценности. Либералната идеология се плурализира, развивайки своите ценности от една страна към левия спектър в социален план, а от друга към десния консервативен държавен ред.

Център на статията е анализът на различни исторически тенденции на нарушаване на либералния баланс в съвременни развити държави – както отляво, така и отдясно.

Силният съвременен либерален дисбаланс е резултат от неолиберализма, който застрашава модерната демокрация, в социален и правен план. Създадените монетаристки финансови идеологеми, както и липсата на контрол върху финансови институции, наложиха приоритет на финансовия капитализъм над индустриалния. Стигна се до отрицание на социалната съставна част на либералната идеология. Все по-остра става необходимостта от развитието на социалдемократически както и на консервативни ценности на класическа либерална основа.

3. Резюме на част от сборник "Парламентът като субект на съвременната българска външна политика. Конституционна и институционална рамка", автори М.Пиргова и Б.Попиванов

/приложен е разделителен протокол за равнопоставено съавторство с Б.Попиванов/

В сборника „Десетилетие на преход и промени. Проблеми на външната политика и сигурността“. Редактори Г. Генев и А. Георгиев, София, 2013 г., стр. 91-105, глава 1, част б.

Въпросът за ролята на Народното събрание във формирането и провеждането на външната политика на България не е напълно и систематично изследван. Още по-малко изследвания по въпроса има след влизането на България в Европейския съюз. В текста е аргументирана тезата че българският парламент заема важно място като субект на външната политика в три аспекта – чрез конституцията, чрез националната и

международна институционална рамка и чрез значението на парламента при изграждане на външнополитически консенсуси.

Хронологично са изследвани легислатурите в мандатите на 38, 39, 40 и 41-о Обикновени народни събрания. Външната политика е разгледана като част от националната сигурност, на анализ са подложени Концепцията за национална сигурност от 1998 г. и Стратегията за национална сигурност от 2011 година. В тях се подчертава, че формирането на държавна политика за национална сигурност и международни отношения е отговорност на Народното събрание, на Министерски съвет и на президента.

Изследвани са специфични казуси за решенията на българския парламент за изпращане на български военни части зад границата, както преди, така и след влизането на България в НАТО. По някои от взетите решения се е произнесъл Конституционният съд. Според него след 2004 година правомощия за изпращане на български контингенти зад граница при изпълнение на съюзнически задължения има Министерски съвет.

На анализ са подложени формите на участие на българския парламент в парламентарни асамблеи на Организацията за Черноморско икономическо сътрудничество, в Евросредиземноморската парламентарна асамблея, Парламентарната асамблея на съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, НАТО, Интерпарламентарната асамблея за Православие, Интерпарламентарния съюз и др.

Отделна част е посветена на междупарламентарните отношения в рамките на евроинтеграционните процеси, членството в ЕС и членството в НАТО. ЕС и НАТО са двата стълба, около които в парламента се формира българският външнополитически консенсус след демократичните промени.

4. Резюме на статията на Мария Пиргова „Парламентаризмът и левицата в българския преход“

Публикувана в сб. „Изследвания по история на социализма в България. Преходът“, том 3, под ред. на Л. Канева, М. Мизов и Е. Кандиларов, С., Фондация „Фридрих Еберт“ и Център за исторически и политологически изследвания, 2011, с.128-145.

Статията разглежда някои проблеми на българското парламентарно развитие след демократичните промени от 1989 г. Акцентът пада върху ролята и влиянието на българската левица, представена от Българската социалистическа партия (БСП), при трасиране на основните характеристики на политическа промяна, а също и на последиците от приетите законодателни решения.

Авторът поддържа мнението, че възгледът на БСП за „реформи отгоре“ доминира основни фази на преходния процес. Този възглед обозначава стратегия на постепенни последователни действия, съответстващи на изискванията на конституционния ред и политическата приемственост. Историческите примери са налице. В критични моменти БСП предпочита да се откаже от изпълнителната власт, но да съхрани нормалната работа на парламента. Търсенето на обществена стабилност за левицата минава през стремеж към осъществяване на парламентарна стабилност. На извънпарламентарните форми на натиск (например стачката на 39-те) се реагира с парламентарни подходи.

Един съзнателно избран курс като очертания в тази статия позволява да се развият модернизацията и европеизацията на самата партия. Наред с това парламентаризмът играе важна роля за гарантиране на мирния характер на българския преход.

Парламентаризмът през прехода се оказва водеща кауза за българските социалисти. Той е и главният аргумент и инструмент за включване на българската левица в международни формати на взаимодействие, превръщането ѝ във фактор в ЕС и в съвременната външна политика на България.

Същевременно, в работата се разглеждат и няколко големи недостатъци на парламентарните политики на БСП, между които подценяването на конституционната рамка, неубедителното коалиционно поведение и компромисната идеологическа линия.

5. Резюме на статията на Мария Пиргова „Проблеми на правовата държава в България“

Публикувана в списание „Политически изследвания“, бр. 1/2, 2010 г., стр. 111-124, рецензирано издание

Статията разглежда проблемите на правовата държава в България в традициите на европейското право и българската конституция от 1991 г. Правовата държава не е само нейното законодателство, тя е процес на прилагане на законите и общоприетите норми в държавата, както и легитимността на държавата при изработване и прилагане на съответните инструменти за спазване на правните норми. В този смисъл правовата държава е както юридическо, така и политическо понятие.

Авторът разглежда проблемите на правовата държава в България от гледна точка на някои недоразвити модерни отношения в България в началото на XXI век, които генерират правен nihilism. Отделни части на статията съдържат анализ на проблемите на аграрната реформа в България след 1989 г. и невъзможността на частната собственост да влезе в правомощия чрез всеобхватна правна регулация.

Като сериозен проблем на правовата държава се разглежда конюнктурната политическа приватизация, която в значителна степен ликвидира авторитета на закона и правовия

ред в прехода. Проблем на правовата държава е невъзможността на държавата да осигури социалните права на гражданите. Това прави имиграцията като един от сериозните житейски изходи за трудоспособната част на населението в България. Несправедливото преразпределение на собствеността по времето на приватизацията формира българския олигархичен капитализъм с догонващо развитие в глобални условия.

На фона на създаването на огромни икономически неравенства България се стреми към уреждане на отношенията чрез модерния конституционен правен модел. Проблем, обаче, са и новите недържавни актьори на глобалната сцена.

Характерна черта на Българския преход е, че регулацията минава не през правотата държава, а през политическата власт, която спазва юридическите норми в различна степен. Най-често политическата власт е доминираща, а правовата държава е все още остава нереализиран в пълнота модел.

6. Резюме на статията на Мария Пиргова „Националната идея и националният интерес в глобалната епоха“

Публикувана в сб. „Националният интерес в българската политика“, С., Парадигма, 2009, с.81-90.

Статията разглежда два противоположни процеса, протичащи в Източна Европа, вкл. България, след края на Студената война – целенасоченото формиране на институции на модерни либерални демокрации и заедно с това интегриране на държавите в глобални икономически отношения и наднационални политически структури. Развиват се дискусии за мястото и ролята на националната държава, националната идея и националният интерес.

В статията националната идея се схваща като социален просперитет на една общност от граждани, организирани в национална държава, която от своя страна се приспособява към глобалните условия.

Модерното представителство преминава през сериозна криза. Преформулират се традиционни партийни ценности и се преживяват силни идеологически трусове. В тези условия авторът счита, че европейската реалност превръща постепенно националната държава все повече в административна единица от по-голяма наднационална общност. Това е естествен процес, предизвикан от състоянието на водещи тенденции в технологиите. Но постепенното проникване на по-висока административна власт в националните институции не е свързано със загуба на национална идентичност.

Адекватното политическо поведение налага преформулиране на националния интерес в глобални условия. Авторът формулира този интерес като ефективно участие във вземане на политически решения на наднационални нива и вграждане в тях на националната култура и интереси на България. Условие за реализация на този интерес авторът вижда в доизграждането на ефективна българска политическа и административна система, обвързана с демократични процедури, разделение на властите и ефективна съдебна система.

7. Резюме на статията на Мария Пиргова „За методологическите подходи към глобализацията“

В: Томов, А., Буруджиева, Т., Найденов, Н. (съст.) „20 години българска политология“, С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2006, с.79-93

Глобализацията като явление изисква интердисциплинарен подход. Всяка социална наука изработва свой дискурс към многопосочни социални процеси. Това поражда наличието на множество методологически подходи, на интердисциплинарни методи и се стига дори до множество еkleктични аналитични схеми. В статията авторът се опитва да типологизира широко застъпените в науката социални методологии – модернистки, икономически, информационно-технологични, технологично-утопични, философски, социологически, социално-антропологически, екологични, демографски и политически. Изследователите не се ограничават само в един от тези подходи, те работят най-често интердисциплинарно, но при повечето от тях има водещо методологично направление. На базата на разкриване на централните особености на различните подходи при водещи автори се стига до структуриране на научния дебат.

Голяма част от емблематични фигури разглеждат глобалността през призмата на модерната епоха. Типични примери са Пол Кенеди, Хънтингтън, Фукуяма, Бжежински. Икономическият подход третира свободната пазарна икономика като двигател на глобализацията и вижда перспективата на глобалния свят във финансови пазари без граници. Социологическият подход предлага нова стратификация на базата на свободното придвижване и въвежда понятиятата дихотомия глобалност-локалност. Информационно-технологичният подход се явява преходен тип между посткапиталистическите и глобалните теории, най-добре представен от Питър Дракър. Възгледите в това направление поставят на преден план информационните процеси и подчертават недостатъчността на модерните институции да се справят с икономическата експанзия. Технологично-утопичният подход разглежда глобализацията като перспектива на по-хуманен свят поради увеличените възможности за интеграция и сътрудничество между хората, обществата, народите. Целта е да се надмогне неолибералния глобализъм и да се постигне демократична глобализация „с човешко лице“. Авторите от това направление са свързани най-вече с теориите за трансформацията на обществата в края на 20-ти век. Философските теории разглеждат

фундаментални промени в начина на познаваемост и функциониране на света, свързани с компресията на времето и пространството.

Авторът поставя ударение на политическия подход, който търси обща регулация на иначе безконтролните икономически процеси на глобализацията. Един от изводите е, че логиката на глобализацията е политическа и че мостът между модерната и глобалната епоха са модерните институции, които трансформирайки се предоставят възможност за управляемост на света.

Summaries in English

1. Summary of the book by Associate Professor Maria Pirgova "Problem Fields in Political Science"

Sofia, "St. Kliment Ohridski" University Press, 2018, 253 p.

The monograph presents main theoretical fields in political science as examined in dynamic and interdisciplinary perspective. The leading aim of the theoretical approach in the work is finding its relation with practical politics. The monograph is oriented to the changes in the cognitive attitudes of professional political scientists and citizens interested in the political. Through it they assume opportunities for comprehension, analysis and orientation in the complex political processes of the 21st century at the levels of human interrelations, nation states and global communities, with the help of the most important concepts describing them.

The monograph is subjected to a unified view of the author about the character of power and politics. According to this view, power represents an asymmetrical relation of inequality which is "moved" by factors such as will and interest, manifested always in a public environment, functions through institutions and organizations, finds its most stable form in the state and experiences its most serious challenge in the processes of globalization. As an object of the monograph is chosen the political reality while as its subject matter serve the main debatable problem fields emerging in the course of the above described process of realization of power. These problem fields are conceptualized as concepts in the framework of political science and are studied as such. This view is coherently reasoned in the distinct chapters of the monograph with concrete authors and historical examples.

In the beginning, an answer is given to the questions of the objective character of power relations and the government of society through power and political relations. The role of inequalities and will in power relations and the political process is analyzed. Power and strength fields in society are differentiated.

Political regulation is presented as one of the forms of social regulation. It is explained through the biological, transforming and social essence of the human which is reflected in their self-consciousness. The author approaches the formation of the political sphere anthropologically and explains the differences in regulatory mechanisms in society. The political regulation is historically formed and follows the development of state social forms until the era of global phenomena.

The author shows politics as the interest of people to live together as a consequence to the social nature of the human. Functions of politics are related to the economic sphere, division of labour and the necessity of negotiating the exchange of goods and activities. Politics possesses integrating, socializing, mobilizing functions and plays a pivotal role in maintaining the security of people at the levels of their existence.

The understanding of contemporary democracy is extended in several chapters concerning the state, the institutions and the modern representation. They are followed by a detailed analysis of the democratic state, the legal state and the welfare state. As parts of the theories of democracy, concepts of political system, civil society and political ideologies figure out.

A special emphasis in the monograph is put on the global processes. The author consistently applies the political science approach to global phenomena while comparing and distinguishing it from other approaches in social sciences. It enables the introduction of political logic in professional analyses of political processes. The global processes are subjected to political power while the latter itself is exposed to the pressure of technological and social phenomena specific for the global era.

Our contemporaneity is characterized by transitional trends in the international order whose foundation is laid by the nation states. The probability of transition from unipolar to multipolar world is analyzed. Modern structures such as the nation state and its institutions are gradually transformed in inter-state institutions or regional unions which carry out the trend of turning into centres of the multipolar world. The role of political regulations is increasing which in turn raises the price of political knowledge and thinking.

2. Summary of the article by M. Pirgova "The Liberal Context and the Liberal Imbalance of Political Ideologies"

„Politics and Security”, vol.1, 2/2017, pp. 58-80

The article is devoted to the contemporary discussion about the role of ideology, the left and right orientations in ideological diversity. Modern democracy is implemented as a pluralistic mechanism with political parties serving as the main political actors which form the political power while ideologies stand out as motivator of political action.

The author considers ideology as a central construct of the mass consciousness, defining the identification of large groups in society and their mobilization in the name of political causes. The analysis dwells on the emergence of ideologies in the 18th and 19th centuries, which protect the republic, the citizen and the free economic actor.

In modern science and especially in political practice, it is rarely underlined that political ideologies have a liberal basis. Liberalism is at the heart of the modern nation state, which is built around ideas of legal freedom, protection of human rights and equality between people, protection of market economy, protection of minority interests and other liberal values. The political principle of classical liberalism is the strong state that, through the institutions, ensures the functioning of liberal values. Liberal ideology gets pluralized by developing its values on the one hand to the left-wing spectrum, on the welfare plane, and on the other, to the right conservative state order.

The center of the article is the analysis of various historical trends of violation of the liberal balance in contemporary developed countries – both from left and right.

The contemporary liberal imbalance is the result of neoliberalism that threatens modern democracy in social and legal terms. The established monetarist financial ideologemes as well as the lack of control over financial institutions have prioritized financial capitalism over the industrial one. It came about a denial of the social constituent of liberal ideology. The need for the development of social-democratic as well as conservative values on the classic liberal basis is becoming increasingly topical.

3. Summary of Part of the Collection "Parliament as a Subject of Contemporary Bulgarian Foreign Policy - Constitutional and Institutional Framework", authors M.Pirgova and B.Popivanov

/separation protocol for equal co-authorship with B.Popivanov is attached/

The Decade of Transition and Change. Foreign Policy and Security Issues ". Editors G. Genov A. Georgiev, Sofia, 2013, p. 91-105, Chapter 1, Part 6.

The issue of the role of the National Assembly in the formation and conduct of the foreign policy of Bulgaria is not fully and systematically studied. Even less research has been made on the matter after Bulgaria joined the European Union.

The text argues that the National Assembly of the Republic Bulgaria occupies an important place as a foreign policy actor in three aspects – through the Constitution, through the national and international institutional framework, and through the importance of parliament in building foreign policy consensuses. Chronologically, the legislatures were examined in the mandates of the 38th, 39th, 40th and 41st Ordinary National Assemblies. Foreign policy is considered as part of national security. The authors analyze the Concept of

National Security of 1998 and the National Security Strategy of 2011. They emphasize that the formation of a national policy on national security and international relations is the responsibility of the National Assembly, the Council of Ministers and the President.

The article research specific cases about the decisions of the Bulgarian Parliament to send Bulgarian troops abroad both before and after Bulgaria joined NATO. Some of the decisions have been re-examined by the Constitutional Court. According to it, since 2004, the Council of Ministers has the prerogative to send Bulgarian contingents abroad while performing allied duties.

The text analyzes the forms of participation of the Bulgarian Parliament in the Parliamentary assemblies of the Organization for Black Sea Economic Cooperation, the Euro-Mediterranean Parliamentary Assembly, the Parliamentary Assembly of the Council of Europe, the Organization for Security and Cooperation in Europe, NATO, the Inter-parliamentary Assembly on Orthodoxy, the Inter-Parliamentary Union and others.

A separate part is devoted to inter-parliamentary relations within the framework of European integration processes, EU membership and NATO membership. Membership in NATO and the EU are the two pillars around which is formed the Bulgarian foreign policy consensus since the democratic changes.

4. Summary of the article by Maria Pirgova "Parliamentarianism and the Left in the Bulgarian Transition"

Published in "Studies on the History of Socialism in Bulgaria. The Transition, Volume 3", in L. Kaneva, M. Mizov and E. Kandilarov (eds.), S., Friedrich Ebert Foundation and Center for Historical and Political Science Studies, 2011, pp.128-145.

The article examines some problems of Bulgarian parliamentary development after the democratic changes in 1989. Emphasis is placed on the influence of the Bulgarian Left, presented by the Bulgarian Socialist Party (BSP), in tracing the main characteristics of political change, as well as the consequences of the adopted legislative decisions.

The author maintains that the BSP's view of "reforms above" dominates the central phases of the transition process. This view marks a strategy of gradual consecutive actions consistent with the requirements of constitutional order and political continuity. Historical examples are available. In critical moments, BSP prefers to give up the executive, but to preserve the normal work of the parliament. The search for social stability for the left goes through the pursuit of parliamentary stability. Forms of pressure outside the parliament (for example the strike of the 39's) are responded with parliamentary approaches.

A consciously chosen course as the one outlined in this article allows for the development of modernization and Europeanisation of the party itself. Along with that, parliamentarianism plays an important role in guaranteeing the peaceful nature of the Bulgarian transition.

During the transition the Bulgarian Socialists gave priority to parliamentarianism. It is also the main argument and instrument for incorporating the Bulgarian left into international formats of interaction, becoming a factor in the EU and in the contemporary foreign policy of Bulgaria.

At the same time, the work also addresses several major shortcomings of the parliamentary policies of the BSP. These include underestimating the constitutional framework, unconvincing coalitions, and the compromising ideological line.

5. Summary of the article by M. Pirgova "Problems of the Legal State in Bulgaria"

Published in „Political Research”, no. 1/2, 2010, pp. 111-124, reviewed edition

The article deals with the problems of the legal state in Bulgaria in the traditions of European law and the Bulgarian Constitution of 1991. The legal state is not just its legislation, it is the process of applying the laws and generally accepted norms in the state, as well as the legitimacy of the state in the elaboration and application of the relevant legal instruments. In this sense, the legal state is both a legal and a political concept.

The author discusses the problems of the legal state Bulgaria in terms of some underdeveloped modern relations in Bulgaria at the beginning of the 21st century, which generate legal nihilism. Parts of the article contain an analysis of the problems of the agrarian reform in Bulgaria after 1989 and the inability of private property to be enacted through comprehensive legal regulation.

As a serious problem of the legal state emerges the political privatization, which largely eliminates the authority of the law and the order of law in the transition. A problem of the legal state is that the state can not secure the citizens' social rights. This makes immigration one of the serious life outcomes for the working population in Bulgaria. The unjust redistribution of ownership at the time of privatization forms the Bulgarian oligarchic catching-up capitalism in global conditions.

Against the backdrop of the emergence of huge economic inequalities, Bulgaria seeks to settle relations through the modern constitutional legal model. But there are also new non-state actors on the global scene.

Characteristic of the Bulgarian transition is that regulation passes not through the legal state but through the political power that respects the legal norms to varying degrees. Most often political power is dominant and the legal state remains a still not fully realized model.

6. Summary of the article by M.Pirgova "The National Ideal and the National Interest in the Global Era"

Published in "The National Interest in Bulgarian Politics", S., Paradigma, 2009, p.81-90.

The article examines two opposing processes in Eastern Europe, incl. Bulgaria, after the end of the Cold War - the purposeful formation of institutions of modern liberal democracies and the integration of countries into global economic relations and supranational political structures. Discussions are developing about the place and role of the nation state, national idea and national interest.

In this article the national ideal is perceived as the social prosperity of a community of citizens organized into a nation state, which in turn adapts itself to global conditions.

Modern representation is going through a serious crisis. Traditional party values are reformulated and strong ideological quakes are experienced. Under these conditions the author considers that European reality gradually transforms the nation state into an administrative unit of a larger supranational community. This is a natural process triggered by state-of-the-art technology trends. But the gradual penetration of higher administrative power in national institutions is not about losing a national identity.

Adequate political behavior requires a reformulation of national interest in global conditions. The author formulates this interest as an effective participation in political decision making at supranational levels and incorporating them in the national culture and interests of Bulgaria.

The author sees a prerequisite for realization of this interest in the completion of an effective Bulgarian political and administrative system, coupled with democratic procedures, separation of powers and an effective judiciary system.

7. Summary of the article by M.Pirgova "On the Methodological Approaches to Globalization"

In: Tomov, A., Bouroudzhieva, T., Naydenov, N. (eds.) "20 Years of Bulgarian Political Science", Sofia, "St. Kliment Ohridski" University Press, 2006, pp.79-93

Globalization as a phenomenon requires an interdisciplinary approach. Every social science produces its own discourse on multi-directional social processes. This gives rise to a number of methodological approaches, interdisciplinary methods and even to many eclectic analytical schemes. In the article the author tries to typify the widely used social methodologies - modernist, economic, information technologic, technologic-utopian, philosophical,

sociological, socio-anthropological, ecological, demographic and political ones. Researchers are not limited to one of these approaches, they often work in an interdisciplinary way, but most of them follow a leading methodological strand. By revealing the most important features of the different approaches of key authors, it is possible to structure the scientific debate.

Many of the emblematic figures view globality through the prism of the modern age. Typical examples are Paul Kennedy, Huntington, Fukuyama, Brzezinski. The economic approach treats a free market economy as a driver of globalization and sees the prospect of the global world in financial markets without borders. The sociological approach proposes a new stratification on the basis of free movement and introduces the conceptual dichotomy of globality-locality. The information and technologic approach is a transient type between postcapitalist and global theories best represented by Peter Drucker. Views in this direction highlight information processes and the insufficiency of modern institutions in coping with economic expansion. The technologic-utopian approach views globalization as a perspective of a more humane world due to increased opportunities for integration and cooperation between societies and peoples. The aim is to overcome neoliberal globalism and to achieve democratic globalization with "human face". The authors in this direction are mostly concerned with the theories of transformation of societies at the end of the 20th century. Philosophical theories look at fundamental changes in the way the universe is comprehending time and space.

The author emphasizes the political approach that seeks to regulate the otherwise uncontrolled economic processes of globalization. The most important of conclusions is that the logic of globalization is political one - the bridge between the modern and the global era are the modern institutions which by transforming themselves provide the opportunity for governability of the world.